

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **L. M.**
zastoupený advokátem Mgr. Janem Tetivou
sídlem Hellichova 458/1, Praha

proti
žalovanému: **Magistrát města Plzně**
sídlem náměstí Republiky 1/1, Plzeň

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn.
SZ MMP/335953/22

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Předmět řízení

1. S žalobcem bylo vedeno řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, v němž posledním úkonem ze strany žalovaného bylo vydání příkazu ze dne 6. 10. 2022, č. j. MMP/338238/22, který byl žalobci zaslán na adresy F., P.; N. k. N., K.; X., P. Předmětem sporu je posouzení, na jakou adresu bylo doručeno s účinky fikce ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu a s tím související otázka běhu lhůty pro včasné podání odporu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Zatímco žalobce tvrdí, že odpor podal včas, když lhůta pro jeho podání začala běžet až v souvislosti s doručením příkazu na adresu F. t., která podle žalobce představuje adresu pro doručování podle § 20 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 19 odst. 4 téhož zákona, přičemž k doručení příkazu došlo podle jeho tvrzení dne 20. 10. 2022, a žalovaný je tak nečinný, když nijak nereagoval na včasný odpor žalobce podaný dne 26. 10. 2022 a nepokračoval ve vedení správního řízení, žalovaný naopak argumentuje, že k doručení fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu došlo dne 17. 10. 2022 na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel podle § 20 odst. 1 správního řádu, tj. na adresu N. k. N., K., tedy žalobcův odpor ze dne 26. 10. 2022 byl podán opožděně a řízení o přestupku řádně skončilo. Navíc žalovaný nesouhlasí ani s tvrzením žalobce ohledně okamžiku doručení na adresu F. t.

II.

Žaloba

2. Úvodem žaloby žalobce shrnul dosavadní úkony žalovaného v rámci řízení přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
3. Dále uvedl, že předně považuje za nesprávný závěr žalovaného i nadřízeného správního orgánu stran opožděného podání odporu proti Příkazu. Z usnesení nadřízeného správního orgánu vyplývá, že žalovaný zaslal žalobci Příkaz současně „na trvalou adresu X., P., dále na doručovací adresu uvedenou v registru obyvatel N. k. N., K., a na další zjištěnou adresu F. t., P.“. Žalobce si ani na jedné z těchto adres Příkaz nevyzvedl. Žalovaný následně stanovil datum doručení fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu, přičemž vycházel pouze z údajů uvedených na jedné z doručenek, která se vztahovala k doručení na adresu v registru obyvatel (N. k. N., K.). Zcela pominul skutečnost, že souběžně bylo žalobci naprosto totožným způsobem doručováno i na další adresy. Dle názoru žalobce je postup žalovaného v rozporu nejen s právní úpravou doručování dle § 19 a násl. správního řádu, ale odporuje i základním zásadám správního řízení.
4. Žalobce již ve svém prvním podání, adresovaném Městské policii Plzeň, uvedl v záhlaví adresu „F., P-S“. Žalovaný od samého počátku doručoval žalobci veškeré písemnosti na tuto adresu, a to postupem dle správního řádu, v „obálce s modrým pruhem“, včetně písemného poučení: „Tato zásilka obsahuje písemnost, jejíž doručování se řídí zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád. Ve vlastním zájmu věnujte pozornost tomuto poučení.“ Zásilka vždy obsahovala originál písemnosti žalovaného opatřený razítkem a vlastnoručním podpisem úřední osoby. Žalovaný v průběhu řízení všechny písemnosti na adrese „F. t., P.“ řádně přebíral, o čemž byl žalovaný informován prostřednictvím doručenek. Pouze zásilku obsahující předmětný Příkaz si žalobce z časových důvodů nestihl převzít a byla mu po uplynutí úložní doby vhozena do schránky.
5. Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutí č. j. 4 As 40/2016, ze dne 30. 3. 2016, není nutné, aby účastník řízení požádal o doručování na danou adresu výslovně podáním splňujícím všechny náležitosti správního řádu, ale volbu doručovací adresy lze provést i „implicitně“, např. na základě listiny podepsané účastníkem, kde je adresa uvedena. Žalobce ve svém prvním podání uvedl adresu „F. t., P.“ a žalovaný správní orgán na tuto adresu soustavně doručoval. Nelze tedy uzavřít jinak, že tato adresa je doručovací adresou ve smyslu § 19 odst. 3 a § 20 odst. 1 správního řádu. Pro určení data náhradního doručení je pak nutné vycházet právě z okolností doručení na tuto adresu.

6. Správní řád výslovně neupravuje situaci, kdy správní orgán doručuje účastníku řízení do vlastních rukou na tři adresy současně, jak v daném případě postupoval žalovaný. Po účastníku řízení však rozhodně nelze požadovat přebírání zásilek na všech adresách, na něž je mu souběžně správním orgánem doručováno. Žalobce pochopitelně přebíral písemnosti pouze na jedné z adres, a to na adrese pro doručování, kde se po celou dobu řízení zdržoval.
7. Za nejpodstatnější skutečnost pro posouzení účinků doručení Příkazu však žalobce považuje již samotný fakt, že Příklad mu byl doručen na adresu „F. t., P.“ v obálce s modrým pruhem, s poučením, že se jedná o doručení dle správního řádu včetně postupu určení data náhradního doručení pro případ nevyzvednutí zásilky. Zásilka vhozená do schránky obsahovala originál Příkazu opatřený razítkem a vlastnoručním podpisem úřední osoby. Součástí Příkazu bylo poučení o lhůtě k podání odporu a to i pro případ, že zásilka nebyla vyzvednuta. Je naprosto nepřípustné, aby správní orgán úředním postupem dle správního řádu doručil účastníku řízení rozhodnutí, poučil adresáta o právních následcích doručení a následně, zcela účelově, prohlásil takové doručení za neúčinné ve vztahu ke stanovení lhůty pro podání opravného prostředku. Takový postup žalovaného naplňuje znaky svévole, která je při uplatňování veřejné moci v demokratickém právním státě nepřípustná.
8. S ohledem na shora uvedené je žalobce přesvědčen, že při určení lhůty k podání odporu musí správní orgán nutně vycházet z okolností doručení Příkazu na adresu „F. t., P.“.
9. Příklad č. j. MMP/338238/22 ze dne 5. 10. 2022 byl žalobci doručován na adresu „F. t., P.“ prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Jelikož doručovatel nezastihl žalobce doma, zanechal mu ve schránce výzvu k vyzvednutí zásilky (podací číslo X.).
10. Výzva obsahuje následující pokyny pro vyzvednutí zásilky:
„Zásilka je připravena k vyzvednutí u pošty 30700 Plzeň 7, Francouzská 63 Vyzvednout si ji můžete dnes, tj. XXXXXXXXXXXX od XXXXX do XXXXX V dalších dnech Ode dne: pondělí od 11:00 Po: 10:00-18:00, Út: 08:00-16:00, St: 10:00-18:00 Čt: 08:00-16:00, Pá: 10:00-18:00, So: Zavřeno Ne: Zavřeno, Sv: Zavřeno, Přestávka: (Po, Út, St, Čt, Pá) 12:00-13:00 Nejpozději však do 20.10.2022 Doručovatel/dne/čas P. M. 07.10.2022“.
11. Z výzvy je zřejmé, že zásilka byla vhozena do schránky v pátek dne 7. 10. 2022. Z textu „Vyzvednout si ji můžete dnes, tj. XXXXXXXXXXXX od XXXXX do XXXXX“, jednoznačně vyplývá, že v den zanechání výzvy nebyla ještě zásilka na poště k dispozici, což provozovatel poštovních služeb vyznačil tím, že datum a čas možného vyzvednutí vyplnil křížky. V dalších dnech bylo možné zásilku vyzvednout nejdříve v pondělí od 11:00 hod. Zásilka tak byla připravena k vyzvednutí dne 10. 10. 2022.
12. To, že předmětná zásilka byla připravena k vyzvednutí nejdříve dne 10. 10. 2022, potvrdila žalobci rovněž vedoucí příslušné poštovní pobočky (Pošta Plzeň 7, Francouzská třída) paní N. P. Písemné potvrzení e-mailem ze dne 1. 2. 2023 od vedoucí pošty žalobce přikládá k důkazu.
13. Dle § 24 odst. 1 správního řádu: Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“ Rozhodným dnem pro počátek běhu lhůty je v daném případě 10. 10. 2022. Doručení fikcí dle citovaného ustanovení nastalo dne 20. 10. 2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

14. Žalobce byl žalovaným poučen, že proti příkazu lze ve smyslu § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení. Posledním dnem lhůty k podání odporu byl tedy pátek 28. 10. 2022. Žalobce podal odpor dne 26. 10. 2022 elektronickou poštou na adresu elektronické podatelny žalovaného a toto podání následně doplnil písemným podáním doručeným na podatelnu žalovaného dne 27. 10. 2022. Žalobce má proto za jednoznačné, že odpor byl podán včas.
15. Podáním odporu došlo dle § 150 odst. 3 správního řádu ke zrušení Příkazu a žalovaný správní orgán je povinen pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí.
16. Ve zbylé části své argumentace se žalobce zabýval otázkami souvisejícími s přípustností žaloby.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

17. Žalobce v podání namítá nečinnost správního orgánu v uvedené věci, kterou po obsáhlé rekapitulaci průběhů celého řízení odůvodňuje svým nesouhlasem se závěrem správního orgánu o opožděnosti jim podaného odporu proti pravomocnému příkazu. Jádrem argumentace je tvrzení žalobce, že jeho adresou pro doručování byla adresa P., F., kde měla být zásilka s příkazem připravena k vyzvednutí dne 10. 10. 2022, přičemž k následnému doručení fikcí pak mělo dojít dne 20. 10. 2022. Odpor podaný dne 26. 10. 2022 považuje tak za včasný a v jeho důsledku měl být vydaný příkaz zrušen a správní orgán měl pokračovat v řízení o přestupku.
18. Zde správní orgán vyjadřuje svůj nesouhlas s tvrzeními žalobce, přičemž co do odůvodnění svého stanoviska se odkazuje na poměrně obsírnou argumentaci správního orgánu II. stupně, tedy KÚPK, obsažené v jeho Usnesení ze dne 25. 1. 2023, vedené pod č. j. PK-DSH/32/23. kterým bylo rozhodnuto o žalobcem podané žádosti o ochranu před nečinností zdejšího správního orgánu tak, že jí nebylo vyhověno, neboť v postupu zdejšího správního orgánu nebylo shledáno žádného pochybení a řízení bylo ukončeno pravomocným příkazem.
19. Žalobu jako takovou považuje za pokus přestupce, „nabourat“ se mimoprocesním způsobem do pravomocně ukončeného řízení. Bez významu zcela jistě není skutečnost, že žaloba je podávána více než 11 měsíců po vydání výše uvedeného usnesení KÚPK a více než rok po doručení příkazu, kterým bylo ve věci samotné pravomocně rozhodnuto. Žalovaný je plně přesvědčen, že postupoval správně a zákonným způsobem, a proto navrhuje, aby s ohledem na výše uvedené Krajský soud v Plzni žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV.

Posouzení věci soudem

20. Soud o žalobě rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas.

V.

Rozhodnutí soudu

21. Žaloba není důvodná.
22. Soud v obecné rovině souhlasí s právním názorem žalobce, že adresa pro doručování podle § 19 odst. 4 správního řádu má při doručování písemností prioritu před adresou

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

evidovanou v informačním systému evidence obyvatel. Nemůže se však již ztotožnit s klíčovým žalobním tvrzením, a to sice, že žalobce v nyní zkoumaném řízení o přestupku o doručování na takovou adresu požádal. Soud stejně jako žalobce ve svých úvahách vycházel z judikatury kasačního soudu, konkrétně z rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 4 As 40/2016 - 39, na rozdíl od žalobce z ní však dovozuje zcela opačné závěry. Zdejší soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že ač kasační soud nevnímá požadavek na způsob učinění volby adresy pro doručování striktně formálně a postačí v zásadě implicitní zvolení místa pro doručování (například uvedením určité adresy do protokolu o ústním jednání), vždy však důsledně trvá na tom, aby nebylo žádných pochyb o identitě osoby, která daný projev vůle činí – kupříkladu při výše zmíněném učinění prohlášení do protokolu kasační soud vymezuje požadavek opatření protokolu vlastnoručním podpisem. Nutnost jednoznačného a prokazatelného určení toho, kdo žádost o doručování na zvolenou adresu učinil, je zcela logickou, neboť při její absenci by byl celý proces doručení jednoduše zpochybnitelný například tvrzením, že se nejedná o skutečnou vůli účastníka správního řízení, jehož se má prohlášení týkat. V kontrastu s výše popsány poždavky však v nyní projednávané věci k žádnému takovému projevu vůle jednoznačně přičitatelnému žalobci stran doručovací adresy nedošlo. Žalobce v průběhu celého řízení o přestupku až do vydání příkazu komunikoval s žalovaným z běžné e-mailové adresy, přičemž vyjádření nebyla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, který by umožnil jednoznačně identifikovat jejich odesílatele. Klíčový požadavek pro možnost učinit validní žádost o doručování na adresu podle § 19 odst. 4 správního řádu ve smyslu judikatury NSS tak nebyl naplněn. Nad rámec nezbytného odůvodnění (pro dokreslení celkového postoje žalobce k plynulému průběhu řízení) soud upozorňuje na skutečnost, že ani v jednom z žalobcových podání vůči žalovanému, žalobce, a to ani implicitně, neučinil jakékoliv prohlášení stran volby doručovací adresy, když se v e-mailové komunikaci identifikoval toliko svým jménem a příjmením, aniž by uvedl jakoukoliv adresu. Za sdělení ve smyslu § 19 odst. 4 správního řádu rozhodně nemůže být považován ani prostý mail ze dne 20. 11. 2021 adresovaný Městské policii Plzeň, v němž žalobce sice krom svého jména uvedl adresu F. t., stále však platí, že i toto sdělení je stíženo nedostatkem formy neumožňujícím jednoznačné určení toho, kdo jej činí, dále ani není směřováno tomu, kdo vede správní řízení, tj. žalovanému.

23. S ohledem na absenci žádosti o doručování na zvolenou adresu podle § 19 odst. 4 správního řádu žalovaný postupoval zcela správně, když počátek běhu lhůty pro doručení příkazu fikcí odvíjel od okamžiku uložení zásilky na adrese evidované v informačním systému evidence obyvatel, tj. N. k. N., K.. Z tohoto důvodu se již soud pro nadbytečnost nezabýval polemikou účastníků stran doručování fikcí na adresu F. t., ani neprováděl v tomto směru navržené důkazy, když na tuto adresu nemohlo být fikcí v posuzované věci řádně doručeno.
24. Soud neshledal pochybením žalovaného ani skutečnost, že písemnosti v řízení o přestupku zasílal na více adres, tj. nikoliv jen na adresu evidovanou v systému evidence obyvatel, když měl z obsahu správního spisu poznatky, že žalobce se může zdražovat na vícero místech a může zde být teoreticky osobně přítomen, a tedy bude mu moci být eventuálně doručeno „*kdekoliv bude zastížen*“ podle § 20 odst. 1 věta druhá správního řádu. Tento postup žalovaného však nemůže nic změnit na tom, že adresa, na níž bylo v posuzovaném správním řízení možné doručovat s účinky fikce, byla jen ta evidovaná v informačním systému evidence obyvatel, jak bylo vysvětleno výše.

25. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto je podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

26. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se však žalovaný práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, rozhodl soud, že právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 20. února 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.

předseda senátu